

לוח עמוד חמימות זהה"ק פרשת תצוה		
חלק ח - פרשת בשלוח		
מתקן מדבש	וילגא	יום
תרס"ה-עטער	ס' ע"א	ראשון
שר-תרעה	ס' ע"ב	שני
תרעה-תרפא	ס' ע"א	שלישי
תרפא-תרפא	ס' ע"ב	רביעי
תרפא-תרცב	ס' ע"א	חמישי
תרცב-תרץ	ס' ע"ב	שישי
תרץ-תשב	ס' ע"א	שביעי

זוהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מדבש על הפרשה

פרשת תרומה תשפ"ב

עלון מס' 169

י"ל בעזה"ת ע"י מרכז מתוק מדבש ת.ד. 5615 ירושלים

המשבת הקדושה במעשה המצוות אינה אלא בתשלום מלא

פתח רבי שמואל בריש ואמר, ויקחו לי טרומה מאה כל איש ידכנו לבו תקחו את תרומתי, ויקחו לי, האי מאן דבאי לאשתקלא במצוה, ולאשתקלא ביה בקדשו בריך הוא, אצטريك דלא ישתקל ביה בריקנייא ובמננא, אלא אצטريك ליה לבר נש לאשתקלא ביה כדקא יאות כפום חיליה, והא אוקימנא מלה דא בכמה אתרי, יאות למיסב בר נש ההוא אשתקלאותא דקדשא בריך הוא, כמה דעת אמר (דברים ט ז) איש במתנת ידו וגוו.

ואי תימא הא כתיב (ישעה נה א) לכוי שברו ואכלו, ולכוי שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב, דהאיஇ יהו במגנא, (ואהשתקלאותא בלא כסף). וайיהו אשתקלאותא דקדשא בריך הוא, אלא אשתקלאותא דאוריתא בל מאן דבאי זכי בה, אשתקלאותא דקדשא בריך הוא למנדע ליה, כל מאן דבאי זכי ביה בלא אגרא כלל.

מתוק מדבש

כי יאות למיסב בר נש ההוא אשתקלאותא דקדשא בריך הוא ראוי לאדם שיקח חוץ של המצווה שהוא השתרלות בתקן השכינה ע"י ממון כפי כה עושרו כמה דעת אמר כמו שנאמר ולא יראה פנוי ה' ריקם איש במתנת ידו כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך, פי' שילם بعد המצווה כפי יכולתו.

ואי תימא הא כתיב ואם אמר הרי כתוב לכוי שברו (ס"ה לטון קיין כמו (נרטטת מל ז) לפניו לא יוסף) ואכלו, ולכוי שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב פי' בלי תשולם תקנו יין וחלב הרומים על דברי תורה, דהאי יהו במגנא כי התורה אפשר לומדה בחנים, וайיהו אשתקלאותא דקדשא בריך הוא והוא השתרלות בתקן בחינת התפארת, והיה ראוי לקנותה בסוף כמו מעשה המצוות, ומתרץ ואמר אלא

המשבת הקדושה במעשה המצוות

אינה אלא בתשלום מלא

פתח רבי שמואל בריש את תרומת ר"ש בתחילת פרש מש"כ ויקחו לי טרומה מאה כל איש אשר ידכנו לבו תקחו את תרומתי, ואמר כי ויקחו לי בא להורות כי מאן דבאי לאשתקלא במצוה מי שרוצה להשתדל לקיים איזו מצווה מעשית, ולאשתקלא ביה בקדשא בריך הוא ועייז להשתדל בתיקון השכינה, אצטريك דלא ישתקל ביה בריקנייא ובמננא צrisk שלא ישתקל בה בריקם ובchanמ, כלומר לא ישתקל לקבלה במתנה, אלא אצטريك ליה לבר נש לאשתקלא ביה כדקא יאות כפום חיליה אלא צrisk האדם להשתדל בה כראוי כפי כה עושרו, ולא יקמן ממונו לצורך קיום המצוות, והא אוקימנא מלה דא בכמה אתרי והרי העמדנו דבר זה בכמה מקומות,

אבל אֲשֶׁר תְּדַלֵּת אֶת קָדְשָׁךְ הוּא דָקִימָה בְּעֹבֶדֶת, אָסִיר לְנַטְלָה לְיהָ לְמִגְנָא וּבְרִיקְנָיָא,
בְּגִין דְלָא זָכֵי בְּהַהוּא עֹבֶדֶת כָּל לְאַמְשָׁכָא עַלְיהָ רוחָה קָדְשָׁךְ, אַלְאָ בָאָגָר שְׁלִים.

תנאי השראת השכינה ע"י קיום המצוות

ובספרא דחרשי דאוליף אשמדאי לשלהמה מלכאה, כל מאן דבעי לאשתקדלא לאעbara מגניה רוח מסאבא, ולאכפיה רוחא אחרא, ההוא עובדא דבעי לאשתקדלא ביה, בעי למוקני ליה באגר שילים, בכל מה דיבעון מגניה בין זעיר ביין רב, בגין דרוח מסאבא איהו איזטמן תדר במננא ובריקניא, ואזידבן בלא אגרא, ואניס לבני נsha למשרי עלייהו, ומפטהי לוזן לדירא עמהון בכמה פתויין, בכמה ארחות סטי לוזן לשואה דייריה עמהון.

וְרִים קָדְשָׁא לֹא הַכֵּי, אֶלָּא בְּאָגָר שְׁלִים, וּבְאֲשֻׁתְּלֹתָא רַב סָגִי, וּבְאַתְּדָכָאָותָא דְגַרְמִיה
וּבְאַתְּדָכָאָותָא דְמִשְׁכְנִיה, וּבְרוּחוֹתָא דְלִבְיהָ וּנְפִשְׁיהָ, וּלֹאֵי דִיכְלֵיל לְמִרוּוח לִיה דִישְׁוִי

מתקן מדבר

השדים לשלהמה המליך, כי כל מאן דבָּעֵי לאַשְׁתְּדָלָא לאַעֲבָרָא מנייה רוח מס' אבא, ולאַכְפִּיאָא לְרוֹחָא אַחֲרָא כל מי שרצו להשתדרל להעבירו ממנה רוח הטומאה, ולהכנייע רוח הסטרא אחרת ע"י קיום אייזו מצואה, הַהוּא עַזְבָּרָא דְבָּעֵי לאַשְׁתְּדָלָא בִּיה מעשה המצואה היה שרצו להשתדרל בה, בָּעֵי לְמַקְנֵי לִיה באָגָר שְׁלִים צִירָן לְקֻנוֹת אֶתְתוֹ בְּשָׁכְרָם, בְּכָל מָה דִּיבְּעָוֹן מַגְנִיה בֵּין זָעִיר בֵּין רַב בְּכָל מָחִיר שִׁיבְּקָשׁו מִמְּנָנוּ בֵּין סְכוּם קָטָן בֵּין סְכוּם גָּדוֹל, (כתב הרא"ג, מאן יש סמרק לקצת אנשים, שראיתי כשהיו קונים אתרגו היו אומרים להמכר, דע, שכל מה שתשאלו אתן לך, لكن לא תשאל יותר מדי). בגין דר' רוח מס' אבא איזהו איזדמן פְּדִיר בְּמַגְנָא וּבְרִיקְנִיא וְאַזְדְּבָן בְּלָא אָגָרָא לְפִי שָׁרוֹחָה הטומאה מזמן תמיד בחנים ובירקים ונמכר ללא תלות וְאַנְסִיס לְבָנֵי נְשָׁא לְמַשְׂרֵי עַלְיָהוּ וּמְכִירָה אֶת בְּנֵי אדם לשורות עליהם, ומפתחי לוֹן לדִירָא עַמְּהֹן בְּכָמָה פְּתֻווָין ומפתחה אוֹתָם לדור עַמָּה בְּכָמָה פְּטוּוִים, ואמר כי בְּכָמָה אַרְחֵין סְטִי לוֹן לְשֹׁוֹאָה דִּירִיה עַמְּהֹן בְּכָמָה דָּרִיכָם מְתָה אָוָתָם מַדְרָךְ הַתּוֹרָה כִּי לשים דִירָתוֹ עַמָּה.

וְרֹוח קָדְשָׁא לֹא הַכִּי וְרוֹחַ הַקּוֹדֵשׁ אַיִן כֵּן, כִּי אֵין
אָפָר לְזֹכֶת בּוֹ בְּחִנָּה אַלְאָ בְּאֶגֶּר שְׁלִילִים אֶלְאָ
בְּשֶׁכֶר מְלָא, וּבְאַשְׁתְּדָלוֹתָא רַב וְסַגִּי (ס"ג קְלִמְמִ"ק)
וּבְהַשְׁתָּדְלֹות גְּדוֹלָה וּרְבָה עִי כְּבִישַׁת יִצְחָן, וּבְאַתְּדָפָאותָא

אֲשֶׁר דָלְתָה דָאָרִיַתָא כֵל מֵאָן דְבָעֵי זָכֵי בָה אַל
השׂתְדּוֹלֹת וַעֲסָק הַתּוֹרָה כֵל מֵי שְׁרוֹצָה זָכָה בָה, כִי
הוּא אֲשֶׁר דָלְתָה דְקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַנְדָע לִיה
השׂתְדּוֹלֹת בְּכֻבוֹדו של הקב"ה לדעתו אותו ע"י לימוד
התורה, لكن פֶל מֵאָן דְבָעֵי זָכֵי בִיה בְלָא אַגְרָא
פֶל כֵל מֵי שְׁרוֹצָה זָכָה בּו בְלָא תְשָׁלוּם כָל, וַטָּעַם
הדבר כי עסָק הַתּוֹרָה מַתְקָן בְכִחַתְהָרָת שָׁאי בּו
שְׁלִיטָת הַחִיצְנוֹנִים, لكن זָכוּם לְחַמְשִׁין עַל יְהָה הַקָּדוֹשָׁה
בְלָא שָׁום תְשָׁלוּם.

אבל אֲשֶׁר דָּלֹתָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְקִיּוּמָא בְּעַזְבָּדָא
אבל השתרדות בתיקון השכינה החלוי במעשה המצאות,
אסיר לנשל לא ליה למגנא ובפרק ננייא אסור לקחת אותו
בחנים ובריקום, בגין דלא זכי בההוא עזברא כלל
לא ממשכא עליה רוחה דקדשה אלא בגין שלים
כי לא יזכה האדם ע"י מעשה המצואה היה להמשיך עלייו
רוח קדושה אלא בשכר מלא, כי החיצונים הנקראים ריקנים
יכולים לאחزو במצאותיהם בחנים.

(דף קכח ע"א, ובביאורינו כרך ז עמ' כה-כז)

תנאי השראת השינה ע"י קיום המצוה

ובספרא דחרשי דאוליף אשמדאי לשלמה מלכא
וכתווב בספר הכהנים שלמד אשמדאי מלך

מדוריה עמיה, ועם כל דא דינה בארכ מישר, דלא יסטי לימינא ולשמאלא, וαι לאו מיד אסתלק מגיה ואטרח מגיה, ולא יכילד למרווח ליה בדבוקדמיתא.

ועל דא כתיב ויקחו לי תרומה, מאת כל איש, מההוא דאקרי איש, דאתגבר על יצרייה, וכל מאן דאתגבר על יצרייה אקרי איש.

המתעורר באהבת ה' ממשיך עליו השראת אור החסד

מאן דרכים ליה לקדשא בריך הוא, איהו אתער ימינא דיליה לגביה, ומקבל ליה (דף קסב ע"ב) ברכימיו, כל מלין דעתמא לא פליני אלא ברעותא, רוח אמשיך רוח ואיתמי רוח, וסימנה דא (איוב לד י) אם ישם אליו לבו רוחו ונשנתו אליו יאסופה.

בד אתער בר נesh רחימיו לגבי קדשא בריך הוא, אתערותא דימינא לא אתער אלא בثالث גוונין כמה דעת אמר, (דברים ו ח) בכל לבבה, ובכל נפשה, ובכל מאה, הא תלתה

מתוך מדבר

כאיש), כי גם זה אחד מהתנאים לזכות להשראת השכינה כנ"ל. (דף קכח ע"א, ובכיאורינו כרך ז עמי קו-כח)

המתעורר באהבת ה' ממשיך עליו השראת אור החסד

מאן דרכים ליה לקדשא בריך הוא איהו אתער ימינא דיליה לגביה כי מי שאוחב את הקב"ה, הוא מעורר אליו את החסד שהוא הימין שלו, ומקבל ליה (דף קסב ע"ב) ברכימיו והקב"ה מקבל אותו באהבה, כי כל מלין דעתמא לא פליני אלא ברעותא כל הדברים שבעולם אינם תלויים אלא ברצון, ומאהר שיש לאדם רצון לאהבת ה' מיד רוח אמשיך רוח ואיתמי רוח רוח האדם המתפרק באהבת ה' ממשיך ו מביא רוח העליון של החסד שישראל עליו, וסימנה דא וסימן לה מש"כ אם ישם אליו לבו לעור את האהבה, אז רוחו ונשנתו אליו יאסופה אל רוחו ונשנתו יאסופה או רוח החסד שישרה עליו.

ואמר עוד בד אתער בר נesh רחימיו לגבי קדשא בריך הוא כשמתעורר האדם אהוב את הקב"ה, הנה אתערותא דימינא לא אתער אלא בثالث גוונין התעוררות הימין שהוא החסד אינו מתעורר אליו אלא אם כן תהיה האהבה בגין אופנים נגד ג' פרקי החסד,

הגרמיה ובאטרכאותה דמשפניה ובטהרת גופו ובטהרת משכנו ומקומו, וברעותה דלביה ונפשיה וברצון וכונת לבבו ונפשו להקב"ה, כי מצוה ללא כונה היא בגוף בלבד נשמה, ולואי דיכיל למרווח ליה הדשיי מדוריה עמיה ולהואי שיוכל להרוויח אותו ששים מדורו עמו ותשורה השכינה עליו, ועם כל דא ועם כל זה אפילו אחר שהמשיך עליו רוח קדושה, צריך להזהר דינה בארכ מישר שילך בדרך הישיר, דלא יסטי לימינא ולשמאלא שלא יטה עצמו מדרך התורה לימין ולשמאלה, וαι לאו ואנו נזהר בדרכיו מיד אסתלק מגיה ואטרח מגיה מיד רוח הקדושה שהיא השכינה מסתלקת ממנו ומחתקת ממנו, ואח"כ ולא יכילד למרווח ליה בדבוקדמיתא אין יכול עוד להרוויח אותה כבתחילה שתחזר השכינה לשירות עליו.

ועל דא כתיב ועל זה כתוב במלاكت המשכן כשרה הקב"ה להשרות שכינתו בישראל ויקחו לי תרומה פי' שיבאו כסף וזהב לתרומת המשכן, כי רק ע"ז תשרה השכינה בינהם, מאת כל איש פירוש מההוא דאקרי איש דאתגבר על יצרייה מי שנקריא איש על ידי שהתגבר על יצרו הרע, (ס"ג סלמי"ק) דכל מאן דאתגבר על יצרייה אקרי אישiscal מי שמתגבר על יצרו נקרא איש (כمحזול"ב במס' ע"ז דף יט ע"א, על הפסוק (מליטס קיג ה) אשר איש ירא את ה', ריב"ל אמר אשר מי שמתגבר על יצרו

גּוֹנוֹנִין הַכָּא, דְּלֹא תִּמְאָ אָז הָאֵי אָז הָאֵי, דְּהָא לֹא בְּכֶבֶךְ אָז בְּכֶל נְפָשֶׁךְ אָז בְּכֶל מְאַדְךָ, אָלֶא כּוֹלְהָו אֲצַטְרִיךְ, לְבָא וְנְפָשָׁא וּמְמוֹנָא, וְכָדִין קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא אֲתָעֵר יְמִינִיה לְגַבְיהָ, וּפְשִׁיטָה לְיהָ לְקַבְּלִיהָ, וּמְקַבְּלָא לְיהָ, וְעַל דָּא בְּתִיבָה (חלים ק' א') נָאָם יְהוּ"ה לְאָדוֹנִי שֶׁבָּ לִימִינִי, וְרוֹא דְּהָא קָרָא הָא אֲתָעֵרָנָא בֵּיהָ, דְּדוֹד מְלָכָא עַל דְּרָגָא דִּילִיה קָאָמֶר, פֶּד אַתְקָשֶׁר בִּימִינָא.

י"ג המצוות שבפרשנות ואהבת

תְּלִיסֶר פְּקוּדִין הַכָּא בִּימִינָא, ואהבת את יהו"ה אלהי"ך הָא חֶדְא, בְּכֶל לְכֶבֶךְ תְּרִין, וּבְכֶל נְפָשֶׁךְ תְּלִת, וּבְכֶל מְאַדְךָ אֲרַבְעָ, וּשְׁנְגַנְתָּם לְבָנִיךְ חַמְשָׁא, וְדְבָרֶת בָּם הָא שִׁיטָא, בְּשִׁבְתָּה בְּבִיתָה הָא שְׁבָעָה, וּבְלִכְתָּה בְּדַרְךְ הָא טִמְנָא, וּבְשִׁכְבָּךְ הָא טְשָׁעה, וּבְקוּמָךְ הָא עַשְׂרָה, וּקְשָׁרָתָם לְאָזֶת עַל יְדָךְ הָא חֶדְסֶר, וְהִיוּ לְטַטְפָּת בֵּין עַיִּינִיךְ הָא תְּרִיסֶר, וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹות בִּיטָח וּבְשִׁעָרִיךְ הָא תְּלִיסֶר.

מתוק מדבר

אדוני, כלומר מדרתי, וכשנתעורר דוד בסוד האהבה אז נקשר הוא על ידי השכינה בחסד שבימיין.
(דף קסב ע"א-ע"ב, ובכיאורינו ברוך ז עמי תלה-תלו)

י"ג המצוות שבפרשנות ואהבת
ואמר כי **תְּלִיסֶר פְּקוּדִין הַכָּא בִּימִינָא י"ג** מצוות כמספר אהב"ה יש כאן בפרשנות ואהבת שהיה בחסד שבימיין, והם רק ענפי מצוות והוא לرمוז שע"י אהבת ה' הוא מעודר את י"ג מדרות הרחמים, והיינו ואהבת את יהו"ה אלהי"ך הָא חֶדְא הרי מצוה אחת של אהבת ה', בְּכֶל לְכֶבֶךְ תְּרִין הרי מצוה ב', וּבְכֶל נְפָשֶׁךְ תְּלִת הרי מצוה ג', וּבְכֶל מְאַדְךָ אֲרַבְעָ הרי מצוה ד', וּשְׁנְגַנְתָּם לְבָנִיךְ שְׁתָהִיג אֶת בְּנֵיךְ לעובודה זו ולא יפנו לכם לדברים בטלים, חַמְשָׁא הרי מצוה ח', וְדְבָרֶת בָּם הָא שִׁיטָא הרי מצוה ו', בְּשִׁבְתָּה בְּבִיטָח כלומר שלא יתרידותו טרדת הבית, הָא שְׁבָעָה הרי מצוה ז', וּבְלִכְתָּה בְּדַרְךְ הָא טִמְנָא הרי מצוה ט', וּבְקוּמָךְ הָא עַשְׂרָה הרי מצוה י', וּקְשָׁרָתָם לְאָזֶת עַל יְדָךְ הָא חֶדְסֶר הרי מצוה י"א, וְהִיוּ לְטַטְפָּת בֵּין עַיִּינִיךְ הָא תְּרִיסֶר הרי מצוה י"ב, וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹות בִּיטָח וּבְשִׁעָרִיךְ הָא תְּלִיסֶר הרי מצוה י"ג, וכל אלו העניינים מורים על גודל האהבה.

במה דאת אמר כמו שנאמר בְּכֶל לְכֶבֶךְ שתהי אהבת ה' מתעוררת לבכך תמיד, ולא יתרידוך שום דבר ושות מחשבה מהבתו, וּבְכֶל נְפָשֶׁךְ שיהיה שיעור אהבתו בכל נפשך, שתדע שאין דבר יקר מהבתו יתברך, וּבְכֶל מְאַדְךָ פִי בכל ממון, דהינו שהאהבה תורה בחו"ן גם במעשה, הָא תְּלִת גּוֹנוֹנִין הַכָּא הרוי יש כאן ג' אופני אהבה, דלא תימא או הָאֵי או הָאֵי שלא תאמר או זה או זה, דהָא לֹא בְּתִיבָה כי לא כתוב או בְּכֶל לְכֶבֶךְ או בְּכֶל נְפָשֶׁךְ או בְּכֶל מְאַדְךָ, אלא פולחו אצטريك, לְבָא וְנְפָשָׁא וּמְמוֹנָא אלא הכל ציריך הלב והנפש והמן, וְכָדִין ואו אם אתה אוהב את הקב"ה בג' אופנים, גם הוא יעשה לך ג' עניינים אחרים נגדם, והיינו שאם אהבתו היא בכל לך, אז קדשא בריך הוא אתחער ימינה לגביה הקב"ה מעודר את מדרת חסדו אליו, ואם אהבתו היא בכל נפשו, אז הקב"ה ופְשִׁיטָה לְיהָ לְקַבְּלִיהָ פּוֹשֶׁט מדרת חסדו נגדו, ואם נראית אהבתה בחו"ן באורי האדם, אז וּמְקַבְּלָא ליה הקב"ה מקבל אותו להיות כלל במדת החסד, ועל דָא בְּתִיבָה ועל זה נאמר שדור אמר נָאָם יהו"ה לְאָדוֹנִי שהקב"ה אומר להשכינה שהיא אדוני, שֶׁבָּ לִימִינִי שהו"ה מדרת החסד, וְרוֹא דְּהָא קָרָא הָא אֲתָעֵרָנָא בֵּיהָ וְסֻוד פּוֹסָק זה כבר הערנו בו, דְּדוֹד מְלָכָא עַל דְּרָגָא דִּילִיה קָאָמֶר פֶּד אַתְקָשֶׁר בִּימִינָא שדור המלך אמרו על מדרוגה שלו שהוא השכינה שבה הייתה אחיזתו, וקראה

תַּלִּיסֶר פָּקוֹדִין אֵלֵין תְּלִין בִּימִנָּא, וְשָׁמָאָלָא אֲתַפְּלִיל בִּימִנָּא, וְהַכִּי אַצְטְּרִיךְ, וּבְכָל זָמָן
דְּשָׁמָאָלָא אֲתַעַר, יִמְנָא שָׁאָרִי בֵּיה בְּרִישָׁא.

ובגין דא אם יזפונ שמאלא אתפליל בימנא.

מתוק מדבר

זמן שהدين שבשמאל מתעורר, יִמְנָא שָׁאָרִי בֵּיה בְּרִישָׁא האהבה שבמין מהחלה להחעור תחילת, لكن פרשת והיה אם שמו הגם שהיא במדת הגבורה, עכ"ז ראשיתה חסר שמהחיל "אהבה את ה' אלהיכם".

ובגין דא אם יזפונ שמאלא אתפליל בימנא וכן אם יוכו ישראל או השמאן נכלל בימן והכל לטובה. (דף קסב ע"ב, ובכיוורינו ברך ז עמי תלוי-תלה)

ואמר כי **תַּלִּיסֶר פָּקוֹדִין אֵלֵין תְּלִין בִּימִנָּא אֶלְוִיְּג** מצוחת תלויות במדת החסד שבמין, **וְשָׁמָאָלָא אֲתַפְּלִיל בִּימִנָּא** והשמאל שהוא פרשת והיה אם שמו שבמדת הגבורה כולל בחסד שבמין, כי קצת דברים שבפרש והאהבת חזרו ונשנו בה, כמו אהבה את ה', ושרותם, והיו לטוטפות, וכתבתם, **וְהַכִּי אַצְטְּרִיךְ** וכך ציריך להיות כדי למוג את המודות ולא יטשטש הדין את העולם, ואמר כי **וּבְכָל זָמָן דְּשָׁמָאָלָא אֲתַעַר** ובכל

שבח דא שירתא

וכתבו המקובלים גדול הפועל הנעשה מעסיק התורה ביום שבת אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסיק התורה שלימי החול, עכ"ל.
ובכן כאשר נצא ונחשב דעסיק התורה בשבת הוא פי אלף מיום חול, ועוד שעסיק סתרי התורה בהבנה הוא חשוב פי כמה מעסיק ליום הנגלה נמצוא כמה גדול הוא העסוק בשבת בסתרי תורה ובהבנה גם אם עסוק בתורה בשבת ובחיצות לילה, הרוי שיכפול שוב שכרו, ועל דרך זה כשיחול שבת ביום טוב הרי שיכפול יותר שכרו, ואם כן אשרינו ומה טוב חלקינו, וברוך אלקינו שבראנו לבבונו.

(בן איש חי - הלכות שנה א הקדמה לפרשנות שמות)

ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני ד' (ויקרא כה-ד). בסוף האידרא רבה איתא דהחריביא קדישא אמרו דרישב"י הוא שבת, ולפי זה אם אומרים דף מהוזהר הקדוש בשבת קודש, זהו שני שבתות שמייד נגאלים, וזה מקרוב הגאולה. וכשהאומרים דף זוהר הקדוש אף על פי שלא מבינים זהו מסוגל לטהרת הנשמה. וזהוביום השבת ביום ישיש לו הקדוש לומר דזוהר הקדוש לשכל הפהות שבת, מסוגל לטהרת הנשמה רומי"ח האבירים ושס"ה גידים. יערכנו לפני ד' תמיד, שבת וזוהר הקדוש מבאים לשוויתו ד' לנגד תמיד', שיראו את הקב"ה תמיד. (אמורי חיים)

פרשת תרומה תשפ"ב

לקבלות העלון במיד' שבוע יש לשלווה אימ"ל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

הזהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבר"

פורמט כיס
"זבלטך בדר"
מהדורות ר' יוסף
צבי בערגעו
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט ביוני – מהדורות ר' הערשל ועובד
(cm 17/12)

02-50-222-33

www.matokmidvash.com

זמנות:
מקודם
יעירית
על כל קדשו